

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13188/2023
17.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Блажа Менковић, адвокат из ..., против тужене Општине Медвеђа, коју заступа Општинско правобранилаштво Медвеђа, ради накнаде за фактичку експропријацију, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 750/2023 од 28.02.2023. године, у седници одржаној 17.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 750/2023 од 28.02.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 750/2023 од 28.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лебану П 1256/21 од 30.11.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је утврђено да је тужена извршила заузеће на делу непокретности у својини тужиље на парцели к.п. бр. .. уписане у л.н. бр. .. за КО ..., у пов. од 34 м2, а која површина улази у састав укупне заузете површине од 135 м2, у описаним мерама и границама. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужена по основу фактичке експропријације стицалац права својине на делу непокретности на парцели к.п. .. уписане у л.н. бр. .. за КО ... у пов. од 34 м2, те је овлашћена тужена да у поступку код СКН Медвеђа на истој изврши упис права својине на своје име, а тужиљу избрише са права својине из л.н. бр. .. за КО ..., за површину заузетог дела. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи као власнику на 21/84 к.п. .. у КО ..., на име накнаде за заузети део парцеле (због фактички одузетог земљишта у пов. од 34 м2), плати износ од 3.570,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиљи на име трошкова парничног поступка исплати износ од 81.300,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 750/2023 од 28.02.2023. годин, одбијена је, као неоснована, жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 1256/21 од 30.11.2022. године, у ставу првом, трећем и четвртном изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужене.

Предмет тражене правне заштите је утврђење и исплата накнаде за парцелу к.п. .. уписане у л.н. бр. .. за КО ..., која је оптерећена локалним путем – Спонце – Туларе, а која парцела је власништво тужиље и делом оптерећена наведеним локалним путем у укупној површини од 135 м2 односно 34 м2 у власништву тужиље. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиље усвојен донета је применом одговарајућих одредби материјалног права на утврђено чињенично стање, а ревизијом тужене се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, што није разлог за изјављивање посебне ревизије на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревидент уз ревизију није доставио другачије одлуке судова донете у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, у смислу потребе уједначавања судске праксе. Осим тога, ревизијом се указује на битну повреду одредаба парничног поступка, што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3 ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу у овој правној ствари је поднета 28.04.2021. године, а вредност предмета спора је 7.000,00 динара.

С обзиром на то да се ради о спору о непокретности у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд оценио да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић